

aleina kundi hava á bakteriutil-væksturinn. Við hesar rannsóknir varð nýttur nýveiddur fiskur. Hann varð vandliga tváður og mangar ferðir skolaður í reinum sjógv. Síðan var hann lagdur í sóttreinsk- að ílæt, óisaður, við vanligan loftshita. Eftir at hann hevði ligið í 10 tímur, varð bakteriu- mongdin tald og vísti seg bert at vera 200 til 300 í gramminum av skræðu.

Um borð í fiskiskipum er sjálv- sagt ikki møgult at fara so gæt- uliga avstað við fiskinum, sum við hesar royndir og ransóknir; men úrslitini vísa tó týðuliga, hvussu óføra stóra ávirkan reinferi hevur á goymslutiðina fyri fiskin. Tað verður tí aldri ómikið avgjørt við at áminna og ávara teir menn, sum starva í ísfiskaframleiðsluni, hvussu umvarandi neyðugt tað er at fara reinliga avstað við fiska- tilgerðina frá fyrst til síðst, ikki spara reinan sjógv til tvátt og skolingar, ansa væl eftir at lasta- rúmini eru trivalig og rein og sótt- reinskað við stuttum millumbili. (Hvat fiskiskipum viðvíkur, minst eina ferð millum túrarnar). Verða hesar reglur gjølla fylgdar, skuldi verið vandaleyst at goyma ísfisk í góðum marknaðarstandi minst 18 dagar, sjálvt í summarveðri.

Tann, sum ansar eftir hvussu útflutningsfiskur stundum verður handfarin her hjá okkum, áður enn hann kemur í ís, má óttast fyri framtíðini, tá kappingin um marknaðin verur størri enn nú. At hann verður fluttur við báti og bili frá veiðuplássi til goymslastaðin gerst einki við, tað má so vera her eftir víðurskiftinum; men harfyri kann verða ansað eftir ikki at tveita fiskin so hann meltast, hava bátar og bilar reinar og endaliga ikki skumpað fiskin upp við stórar spískari kvisl, sum fer gjøgnum holdið og færir skaðiligar hópar av bakterium við sær inn í sjálvan fiskin.

Tað er víst ikki óv-tíðliga, at her kemur lógfest eftirlit eftir tí ísfiski, sum fluttur verður av land- inum, og tað skuldi helst ikki drýggjað so leingi, at vanin til at lita á tóman marknað og tessvegna at sleppa av við heldur vánaligan fisk verður ósterkur. Tað sakar aldri at vera í forhend við tí sum er til bata fyri framtíðina.

Stjórn Føroya Fiskimannafelags.

Øll brev eiga at bera
Barnamerkið!

Er munur ímillum at tæma lögtingsins peningagrunnar og at nýta tingsins avlopspening?

Richard Long helt fyri at tað var tápuligt at stovna grunnar. Harum skrivaði eg grein við yvir- skriftini: »Nú skulu lögtingsins grunnar tømast«. Tað var fyri einum hálvum ári síðan. Hr. Long slongdi tá nakrar av sinum málblómum út eftir mær. Hann er sum kunnugt skriftlærdur maður, ella heldur seg vera tað, og hevur tí einarétt til at nýta tey lýsingarorð og eyknevnir, sum aðrir ongan rætt hava at nýta, uttan teir vilja verða roknaðir fyri at vera ófólkaligir; men lat nú hetta vera, sum tað vil. Eg minni- ist nú ikki alt tað, ið harra Long tá setti fram av ókvæmisordum; men at hann segði, at eg fór fram við ósannindum vilja øll minnast, sum tá løsu hansara greinir, í »Tímanum«.

Eg var tí ikki so lítið bilsin yvir at lesa »Tíman« nú um nýársleitið og siggja, at hr. Long sigur, at út ímóti hálfu aðru miljón krónur eru nýttar av lögtingsins avlops- peningi.

P. M. Dam skrivaði, at 1½ miljón kr. eru nýttar meira enn inntekurnar, ella lat meg siga tað meira orðarætt, so er tað, at útreiðslurnar í 1944 eru roknaðar at verða 1½ miljón kr. størri enn inntekuraar í hesum ári. Hetta skrivaði P. M. Dam og beinan vegin var harra Long við tilikum málblómum sum falsum, frek- heit, siðloysi og órættlil- heit. Viðari í somu grein kemur tilikt sum »Hetta er nakað av tí frekasta«, »er also falskur«, »óreinheit« o.s.fr. Hvat er tað so, ið harra Long hevur at forsvara seg við? Ein skuldi trúð, at alt tað, ið Dam hevði ført fram var so blóðskeivt, eftir- sum hann verður skýrdur við sliikum ókvæmisordum sum teim ið hr. Long nýtir. Men tað ein- asta, ið harra Long veit at verja seg við, er tað, at tann umtalaða miljónin skal takast av avlopspen- ingi tingsins. Av avlopinum, sum P. M. Dam hevur spart saman, meðan hann sat sum formaður fyri lögtingsins figgi- arnevnd.

»Nú skulu lögtingsins grunnar tømast«, skrivaði eg seinasta heyst. Hetta mátti hr. Long nú víðganga,

skjótari enn hann sjálvur hevði roknað við; tí at tæma lögtingsins uppsparað pening og at tæma tingsins grunnar má roknað fyrri eitt og tað sama — bara sagt við øðrum orðum.

Eg skal loyva mær at endur- prenta tey seinastu orðini úr grein- ini hjá hr. Long. Tey ljóða so- leiðis: »Um tað er so, at hesi tøl ikki eru sett saman av óreinheit men av býttheit, so Gud náði Føroyingar um hasir menn nakran- tið sleppa at stýra hesum landi«.

Býtt og óreint kundi kanska hóskandi verið nýtt um teir menn, sum tæma tingsins grunnar í hesum tíðum, meðan nógvir menn hava stórar inntøkur.

J. H. Danbjørg.

Kriggsumstøðurnar

Í Ruslandi

stendur nú á kongunum hjá Týsk- inum. Hann fær tann eina harða sméitin fyrri og annan eftir. Sein- asti og ein tann sárasti er Russ- anna tóka av Nikopol. Týskurin hevur lagt alla megi sína á at verja henda bý, tí hann hevði meiri týðning fyri hann enn nakar annar russneskur býur. Ikki minni enn 65% av øllum »mangan«, ið hann hevur brúkt fyrri, fekk hann úr hesum bý. »Mangan« er eitt heilt neyðturviligt ráðoni til jarn- og stálframleiðslu. 10 herdeildir ha- va Russar gyrt inni við Dnjepr- bogan, einar 100.000 menn. Við Krivoi Rog leiðina eru nú eisini aðrar 7 herdeildir vordnar læstar inni. Russarnir eru komnir inn í Estland. Øll eysturstrondin til Narva ánnu er reinskað fyri Týsk- arar. Fólkid sigst at flyta úr Narva. At kalla á øllum vígvøll- um taka Russarnir seg fram. Hýrurin á teim sokallaðu óvinn- ligu Týskarunum skal vera út av lagi ringur.

Í Italien

standa teir stinnari. Árásin sunn- anfyrri Romaborg tykist at vera í vanda hjá Bretum og Ameriku- monnum. Men vónandi verða teir at fáa nóg stóra og dygga hjálp fram, so teir ikki noyðast at halda aftur í havið. Um Cassino hevur staðið og stendur hardur dystur. Einn halda Týskarnir einum parti av býnum.

Jápar

hava bitid í grasið fyri Ameriku- monnum við Marshaloyggjarnar. Vvir helmingin av einum oyggjar- flokki uppá 32 oyggjar er tikin.

Bumbingin

herður á í hvørjum. Vvir alt landið at kalla fáa Týskarnir av at vita.

Tíðindi.

Harðveðrið

í vikuni, siga gamlir menn, var verri enn teir kunnu minnast. Stórir skadar hendu kring landið. Bæði á Tveroyri og í Vági slitu skip, róku á land og komu illa til skaða. Hvalabaturin »Suduroy«, ið rak á land á Langtanga, hava menn baksast við at fingid út aftur, men er tað vekkult um hann kann bjargast. Hjallar, tøk rívu, í Lopra tók hann eitt hús á hvalastøðini nidur. Í Hós- vik fór eisini eitt hús — sethús — av stormi.

Nú gera menn yvir høvur til at halda út í havi. Nógvir ætla at fara at royna sjálvir við línu, garni ella trol. Einstakir reða um snøri. Fiskekypingir royndist mongum illa í fjør, so hana er einki at halda seg til.

Sannleikin

um skipini í Svøríki er, at lögtingsins fiskivinnuvevur við Kjelbro sum limi og Óla Jakup Jensen sum formanni, báðir tveir fólkaflokksmenn, vendi sær tili bretska stýrid um loyvi at rinda svensk skip við pundum. Eisini var samtykt at royna at fáa Sviar at byggja, um vit kunnu skipa peningaspurningin.

Meðan hetta verður gjørt, spyr Kjelbro privat — nevndin vitsti av tí og ventadi sær at fáa at vita frá Kjelbro sum nevndarlími, hvussu honum gekkst. Men hóast Kjelbro fekk besked um, hvat ið Sviar vildu gera meðan hann sat í tingi- num, segdi hann einki fyri nevndini. Hann sat við sjálvdraði, hóast hann var valdur at draga fyri hitt almenna, fyri allar Føroyar.

Fiskivinnuni víðvíkjandi gjørdi hann sum lögtingsmaður ikki petti, purt einki. Jú, hann var imóti!

Tá ið javnadarmenn settu fram sín stóra plan um endurnýggjan av okkara fiskiflota, fírnadist hann ikki við at siga í lögtingssalinum, at hann ikki hevði lisið altíð, hóast hann sum sagt var nevndarlímur. Hann og allir tolvjavnar voru tí »rørandi« samdir um at fella henda plan, tann einasti, ið tók spurning- in upp at loysa frá botninum, so fiski- menn og fiskimannasamtøkur kunnu hava høvi at fáa sær tey tørvandi fer.

Henda plan feldu fólkaflokksmenn, og sambandsmenn voru ikki betri, teir gingu saman við fólkaflokksmonnum. Eisini teir settu stórmannin fram um fjøldina. Hetta eiga fiskimenn at vita, leggja sær í geyma og lara av.

Paa Lager igen
„EVERITE“
Asbest-Cement
gul-, grøn- & hvid-
marmorerede
Plader
4 x 8 Fod

P/F Havnar Timburhandil.

FØROYA
BRUNATRYGGING
Hús - innbúgv - vør-
ur - verða tryggjað.

Skrivstovan er opin frá kl. 10-1 og 3-5.
Leygardag - - - 10-2.

Telf. 372.